

A FÖLFUVALKODÁSTÓL A PUSZTULÁSIG

Február 1., szombat délután

Asszíria gőgje és bukása legyen intő példa az idők végéig! Isten ezt kérdezi ma a föld népeitől, akik dölyfösen és kevélyen felsorakoznak ellene: „Kihez hasonlítsz dicsőségben és nagyságban Éden fáai között? Le kell szállnod Éden fáival együtt a föld mélyébe...” (Ez 31:18).

„Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra. De elsöprő áradattal vet véget ellenfeleinek.” (Náh 1:7–8) Elpusztítja mindazokat, akik a magasságos Isten fölé akarják emelni magukat.

„... Letűnik Asszíria gőgös uralma, vége lesz Egyiptom hatalmának” (Zak 10:11). Ez nemcsak azokra a népekre vonatkozik, amelyek az ókorban sorakoztak fel Isten ellen, hanem ma is érvényes azokra, akik elmulasztják végrehajtani Isten szándékát. Az utolsó ítéletkor, amikor a föld igazságos Bírója „rostálja a népeket” (Ésa 30:28), és azok, akik megőrizték az igazságot, beléphetnek Isten városába, a menny boltozata visszhangzik a megváltottak győzelmes énekétől. „Úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén – mondja a próféta –, szívetek pedig úgy örül, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett megy az Úr hegyére, Izráel Kősziklájához. Fölmorajlik az Úr fenséges szava... Megretten Asszíria az Úr szavától. Bottal veri meg. Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az Úr, dob és citera szól, míg ő harcra emelt kézzel küzd ellene.” (Ésa 30:29–32) – *Próféták és királyok*, 366. o.

A világ tele van tévedésekkel és mesékkel. Az érdeklődést lekötő színjátékok formájában szüntelenül újdonságok ragadják meg az embereket, és képtelen, tarthatatlan elméletek burjánzanak, amelyek pusztítják az erkölcsi és szellemi előrehaladást. Isten ügyének értelmes, gondolkodó, Szentírásban jártas emberekre van szüksége, hogy szembeszálljanak az ellenkezés beáramló árjával. Ne szentesítsük a nyegleséget, gőgöt, szűklátókörűséget és következetlenséget, még ha a vallott istenféle-

lem köntösét is vetik rá takaróul. Akiknek a szívét megéri az igazság megszentelő ereje, azok meggyőző jó hatással rendelkeznek. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 415. o.

Megkérdezlek benneteket, ezeknek a szervezeteknek a kedvelőit, akik szerettek elmerülni ezekben az intellektuális, szórakoztató és ünnepi találkozókban, hogy magatokkal vizitek-e Jézust? Törekedtek-e a társaitok lelkének megmentésére? Ezért vagytok-e együtt velük? Látják és érzik-e, hogy Krisztus Lelkének élő képviselői vagytok? Nyilvánvaló számukra, hogy Krisztus tanúbizonyságai vagytok, és különleges népéhez tartoztok, akik elszántak a jó cselekedetekre? Nyilvánvaló előttük, hogy a következő isteni rendelések irányítják az életeteket: „Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Mt 22:37), és „... Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 19:19). Nem képes az elveszendők szívéhez és lelkéhez szólni az, aki önmaga nem ad fel mindent Krisztusért. Beszédetek gördülékenysége és melegsége megmutatja érdeklődésetek középpontját. – *Szemelvények*, 2. köt., 125. o.

Február 2., vasárnap – Belszár lakomája

Nekünk szól a figyelmeztetés: „Megírtattak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időnek vége érkezett.” Figyeljük csak meg szélsőségeik és fanatizmusuk hatását Sátán, a nagy mester szolgálatában. Mihelyt a gonosz uralma alá vehette a népet, a következményei nyomban megmutatkoztak. A nép evett, ivott, nem gondolt Istenre és kegyelmére; nem gondolt arra, hogy a gonosznak ellenálljon, aki pedig a legszegenyesebb eljárásra készítette. Ugyanez a lelkület mutatkozott Belszár istenkáromló lakomáján is. Mulatozás, tánc, vigalom és ének következett, egészen a tébolyig, annyira, hogy elkábította érzékeiket, majd pedig szertelenül kéjes kedvteléseiket elégítették ki. Istenre szégyent hoztak, népe gyalázatos dolgot művelt a pogányok láttára. Az ítélet pedig már közeledett, hogy lecsapjon az elkábult, megrészegedett tömegre. Ám Isten kegyelmében alkalmat nyújtott nekik, hogy megbánják bűneiket. – *Bizonyságtételek a lelkészeknek*, 101. o.

Krisztus... leleplezi annak következményeit, ha nem állunk ellene az étvágy követelésének. Az erkölcsi erő elkorcsosul, és a bűn már nem

tűnik bűnnek. Szemet hunyunk a gonosztettek fölött, az alantas szenvedélyek uralják gondolkodásunkat, míg csak az általános romlottság gyökerestől ki nem irtja a jóra való elveket és ösztönzéseket, míg csak el nem jutunk az istenkáromlásig. Mindez a túlzásba vitt evés és ivás következménye. Pontosan ez az az állapot, amit az Úr második eljövetele nék idejére jövendölt.

Hallgatnak-e a férfiak és nők a figyelmeztetésre? Megbecsülik-e a fényt, vagy pedig az étvágy és az alantas szenvedélyek rabszolgái lesznek? Krisztus a szolgaságnál magasztosabbat tár elénk, amiért fáradozhatunk. Többet, mint hogy mit eszünk, mit iszunk és mivel ruházkodunk. Az emberek annyira túlzásba viszik az evést, az ivást és az öltözködést, hogy ezek vétekké válnak, és egyikévé az utolsó napok feltűnő bűneinek. Időt, pénzt és erőt pazarolnak el – ami pedig mind az Úré, de amit ránk bízott – az öltözködés felesleges túlzásaira, a romlott étvágy fényűzéseire, amik csak csökkentik az életerőt, sőt szenvedést és romlást hoznak. Lehetetlen Istennek tetsző, élő áldozatul adnunk a testünket, ha bűnös vágyaink kielégítése következtében tele vagyunk romlással és betegséggel. – *Bizonyságtételek*, 3. köt., 164. o.

Sátán férfiakat és nőket használ fel arra, hogy vonzóvá tegye a bűnt. Alaposan kioktatja ügynökeit a bűn álcázására, hogy sikeresen megromtsák az embereket, és megfosszák Krisztust a dicsőségétől. Ügynökei segítségével a világosság angyalának tünteti fel magát. A Szentírás rombolónak, az atyafiak vádolójának, csalónak, hazugnak, kíznónak és gyilkosnak nevezi őt. Akkor a legsikeresebb, amikor hitvalló keresztényeket használhat fel ördögi céljaira. Minél nagyobb a tekintélyük, minél magasabb a pozíciójuk, minél inkább hangoztatják, hogy sokat tudnak Istenről és szolgálatáról, annál eredményesebben használhatja fel őket. Aki bűnre csábít, mind az ő ügynöke. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 137. o.

Február 3., hétfő – Egy hívatlan vendég

Fel nem ismerten, de akinek a jelenléte mégis helytelenítő hatalom volt, vigyázó tanúja a megszentégtelenítésnek. Máris láthatatlan és hívatlan vendég éreztette jelenlétét. Mikor a szentségtörő dőzsölés a csúcspontjára hágott, vértelen kéz jelent meg, és rótt a végveszély szavait a lakomázó terem falára. A kéz mozdulatait lángoló szavak követték: MENE,

MENE, TEKEL UFARSZIN. Nem sokat írt ugyan a kéz a szemközti falra, az írás megjelenése mégis Isten hatalmának jelenlétét bizonyította.

Félelem fogta el Belszárt. Lelkiismerete felébredt. A rettegés és gyanakvás megragadta őt, amely mindig a bűnös nyomában jár. Amikor Isten félelme üli meg az embert, nem tudják elrejtteni a rémületük magas fokát. Félelem lett úrrá az ország nagyhatalmú emberein. A szent dolgok iránti istenkáromló tiszteletlenségük pillanat alatt megváltozott. Ijedt rémület kerekedett az önuralom fölé.

A király hiába erőlködött, hogy elolvassa a lángbetűs szavakat. Olyan hatalommal találta magát szemben, amely túl erős volt számára. Nem tudta elolvasni az írást. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1170–1171. o.

Az Úr akarata, hogy ezeket a magasztos tárgykoröket tanulmányozzuk a gyülekezetekben, és ha minden gyülekezeti tag befogadná Isten Igéjét, világosságot és értelmet adna az egyszerűeknek is. „Ki féli közületek az Urat? És ki hallgat az ő szolgája szavára? Ő, aki a sötétségben jár és nincs fényesség neki, bízzék az Úr nevében és támaszkodjék Istenhez! Ímé, ti mind, akik tüzet gyújtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettessetek tüzetek lángjába és a tüzes nyilakba, amelyeket meggyújtottatok! Kezemből jó ez rátok, fájdalomban fogtok feküdni!” (Ésa 29:13–16, 18–21) „Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős ne dicsekedjék erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával, hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekszik, hogy értelmes és ismer, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön, mert ezekben telik kedvem. Azt mondá az Úr.”

Ez az a korszak, amikor az Úr nagy kegyelmét kinyilatkoztatja választottainak, mert hiszen az utolsó napokban élünk, amikor törvényét lábbal tiporják. – *Bizonyságtételek a lelkészeknek*, 95–96. o.

Isten minden gyermekének kötelessége elméjébe vésni a mennyei igazságot. Minél inkább megteszi, annál több erővel és tisztánlátással fog rendelkezni a mélységes isteni dolgok megértése érdekében. Amikor a mindennapi életben gyakorlatba ülteti az igazság elveit, egyre lelkesebbé és életerősebbé válik.

A lelki élet áldást hoz az emberiség számára. Aki összhangban él Istennel, folyamatosan tőle várja az erőt. „Legyetek azért tökéletesek, miképpen a ti mennyei Atyátok is tökéletes.” Legfontosabb teendőnk legyen, hogy igyekezzünk mindenkor elérni a kereszteni tökéletes jellemet,

és akaratunkat folyamatosan Isten akaratához igazítani. Az itt elkezdett erőfeszítéseknek folytatása lesz az örökkévalóságban. Az itt elért fejlődés lesz a mienk, amikor majd elkezdődik az örökélet.

Aki osztozik Krisztus alázatosságában, tisztaságában és szeretetében, az örülni fog az Úrban, és világosságot, boldogságot áraszt az ember-társai felé. – *Isten fiai és leányai*, 327. o.

Február 4., kedd – A királyné színre lép

Ekkor az anyakirálynénak eszébe jutott Dániel, aki több mint fél évszázaddal előbb elmondta Nabukodonozor királynak a nagy szoborról szóló álmát, és meg is magyarázta. „Király, örökké élj! – mondta. – Ne gyötörjenek téged gondolataid, és az arcod se legyen sápadt! Van országodban egy férfi, akiben szent, isteni lélek van. Atyád idejében őt úgy ismerték meg, mint akinek világos értelme van, és olyan bölcsessége, amilyen az istenek bölcsessége. Atyád, Nabukodonozor király a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a csillagászok előjárójává tette... mert Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett el, rendkívüli lélek, tudás, értelem, továbbá álommagyarázó, titkot feltáró és rejtélyeket megfejtő képesség van. Most azért hívatni kell Dánielt, majd ő megadja a magyarázatot!”...A magasságos Isten szolgájának nyugodt méltóságával érzéketlenül állt Dániel a király ígéreteivel szemben a rémülettől dermedt tömeg előtt, nem azért, hogy hízselgő szavakat mondjon, hanem megmagyarázza az ítéletet hirdető üzenetet. „Ajándékaidat tartsd meg, és adományaidat add másnak! De azért az írást elolvasom, és megmagyarázom neked, királyom.” – *Próféták és királyok*, 527, 529. o.

Kezdetől az volt Sátán terve, hogy Isten elfeledésére bírja az embereket, és ezzel magához kösse őket. Azért próbálta félremagyarázni jellemét, hogy az emberek hamis képet alkossanak róla. Úgy mutatta be nekik a Teremtőt, mint aki a gonoszság fejedelmének tulajdonságaival bír: zsarnok, szigorú, engesztelhetetlen, hogy az emberek féljenek tőle, kerüljék, sőt még gyűlöljék is. Sátán azt remélte, hogy annyira megzavarja megcsaltjainak értelmét, hogy kirekesztik a gondolataikból Istent. Akkor azután kitörölné Isten mását az emberből, és a maga hasonlatosságát nyomná a lelkükre. Átitatná őket a saját lelkületével, kénye-kedve szerint fogságba hurcolhatná őket...

Krisztus azért jött a világra, hogy mint a szeretet, könyörület, gyengédség és irgalom Istenét mutassa be az Atyát. Az Üdvözítő eloszlatta a sűrű sötétséget, amellyel az ellenfél igyekezett körülvenni Isten trónját. Az Atya újra az élet világosságaként állt az ember előtt. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 738–739. o.

Istennek a lázadással szembeni eljárása következtében lehullik a lepel azokról a munkákról, amelyeket olyan hosszú ideig álcázva folytatott Sátán. Uralmának a következményei, az isteni parancsok mellőzésének gyümölcsei minden értelmes teremtett lény szemei előtt feltáruznak. Isten törvénye pedig teljes igazolást nyer. Láthatóvá válik majd az is, hogy Istent eljárásában mindenkor népe örök boldogsága és az általa teremtett világok jóléte vezette. Maga Sátán is az egész világegyetem előtt beismeri majd Isten kormányzatának igazságos voltát és törvényének igazságosságát. – *Pátriárkák és próféták*, 338. o.

Február 5., szerda – Megmérettél és híjjával találtattál

A király hasztalan próbálta elolvasni az izzó betűket. Olyan titokkal állt szemben, amelyet nem tudott megoldani; olyan hatalommal, amelyet sem megérteni, sem letagadni nem tudott. Kétségbeesve fordult segítségért birodalma bölcseihez. Eszeveszett kiáltásától zengett a terem. Hívta a varázslókat, káldeusokat és jóvendőmondókat, hogy olvassák el az írást. „Akárki legyen is az az ember, aki elolvassa ezt az írást – ígérte –, és meg tudja nekem magyarázni, az bíborba öltözhet, aranyláncot kap a nyakára, és rang szerint harmadik lesz az országomban.” De hasztalan könyörgött és ígért gazdag jutalmat a bizalmát élvező tanácsadóinak. Mennyei bölcsességet nem lehet venni és eladni. „A király bölcsei... nem tudták az írást elolvasni és megmagyarázni a királynak.” Éppúgy nem tudták elolvasni a titokzatos betűket, mint ahogy az előző nemzedék bölcsei nem tudták megmagyarázni Nabukodonozor álmát. – *Próféták és királyok*, 527. o.

A test vágyódása, az érzéki gondolkodás Isten ellen van. Csak hadd vesse le ez egyszer az engedelmesség igáját, máris önkéntelenül is a büntettek törvénytelenségébe csúszik le. Elszaporodott a gonoszság azok között, akik nagy hangon a tiszta és tökéletes vallásos szabadság-

ról beszélnek. Viselkedésük gyűlöletes az Úr előtt. Az ilyenek az üdvösség ellenségének cinkosai. Elfordítják szemüket a kijelentett igazság fényétől, és az életszentség szépségei csupán árnyak előttük...

Az Úr közölte, hogy az ember nem ismeri Isten akaratát. Bűnök és gonoszságok töltik be életének mértékét. De amikor Isten Lelke kijelenti neki a törvény teljes jelentését, mekkora változás megy végbe szívében! Akár Belszár, akkor már értelmesen el tudja olvasni a Mindenható keze írását, és meggyőződés tölti el lelkét. Isten szavának mennydörgése felriasztja közönyéből, és kegyelemért esedezik Jézus nevében. Az Úr pedig szívesen meghallgatja az alázasat könyörgést. Sosem utasítja el vigasz nélkül a bűnbánót. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 13–14. o.

Közel van az Úr nagy napja. Amikor Krisztus megjelenik a felhőkön, akik nem keresték Őt teljes szívből, és hagyták magukat becsapni, azok minden bizonnyal elvesznek. Egyedüli biztonságunk a bűneink eltörlését eredményező megtérés. Akik most szorgalmasan keresik az Urat, megalázzák magukat előtte, és az igazság szentsége révén elhagyják bűneiket, méltókká tétetnek arra, hogy egyesüljenek a mennyei családdal, és meglátják majd a Királyt a maga teljes szépségében...

Arra hívtunk, hogy úgy legyünk Isten különleges népe, ahogyan eddig még sosem voltunk. A világ törvénytelenységben él, ezért Isten népének ki kell jönnie a világból, és el kell különülnie attól. Gyermekeink meg kell szabadulniuk minden világi hagyománytól és szokástól. Nem szabad egyesülniük a világi érzelmekkel, hanem Isten különleges népeként lelkesen kell szolgálniuk. Semmilyen kapcsolat nem lehet közöttük és a sötétség hatalma között. – *This Day Whit God*, 248. o.

Február 6., csütörtök – Babilon bukása

„Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.” Ez a kép minden korban találó. Tervezhetsz csupán önző célból, felhalmozhatsz kincseket, építhetsz széles és magas palotákat, mint az ókori Babilon építői, de nem tudsz olyan magas falat és olyan erős kaput építeni, hogy az ítélet hírnöke kint rekedjen. Belszár király lakomát ült palotájában, „és dicsérék az arany-, ezüst-, vas-, fa- és kőisteneket”. De a Láthatatlan keze felírta a falakra az ítélet szavait, és már hallani lehetett a kapukhoz érkező ellenség lépéseinek zaját. „Ugyanazon az éjsza-

kán megöleték Belsazar, a Káldeusok királya” (Dn 5:30), és idegen király ült a trónra.

Az önző élet pusztulást von maga után. A kapzsiság, a bírvágy elvágja az ember lelkét az élettől. Akinek maga felé hajlik a keze, sátáni lelkületet tanúsít. Krisztus arra késztet, hogy adjunk, és áldozzuk fel magunkat másokért. „És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.” (1Jn 5:11–12) – *Krisztus példázatai*, 258–259. o.

Akit ugyanaz a lélek ural, mint amely lelkesítette Dánielt is, nem lesz szűklátókörű, sem öntelt, hanem határozottan kiáll az igazság mellett. Bármilyen körülmény közepette – akár testvérei, akár mások előtt – sosem tér el az elvektől, és a Krisztuséhoz hasonló nemes türelemről tesz bizonyágot. – *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, 37. o.

A keresztény ember először is kiseded Krisztusban, aztán gyermekké válik. Folyamatosan fejlődnie kell, amint alkalmi és lehetőségei adódnak. Mindenkor emlékeznie kell arra, hogy drága véren lett megváltva, ezért a tőle telhető legjobban használja fel a kapott talentumait. Még lelki életének zsenge korában is meg kell tennie mindent azért, hogy folyamatosan haladjon előre egy magasztosabb, szentebb élet felé. Tudatában legyen annak, hogy Isten munkatársa.

Sosem szabad önteltté válnia, és tekintsen úgy a világ dolgaira, mint hiábavalóságokra a Jézus Krisztus megismerésének kimondhatatlanul magas árához képest. A keresztény ember a Megváltó társaságában haladjon előre és dolgozzon. Ha ezt teszi, akkor hite növekedni fog, és folyamatosan Krisztust szemlélve elváltozik dicsőségről dicsőségre az Ő képására. – *In Heavenly Places*, 183. o.